

Roky 1820 až 1924 boli storočím masovej židovskej migrácie smerom na západ. Tento pohyb súvisel so zmenami, ktoré sa udiali v 19. storočí v židovských komunitách v Európe ako boli haskala, rozpad koherentných, autonómnych židovských komunít a faktory ako emancipácia, industrializácia, populačný rast, urbanizácia. Židia sa vydali preč z ghettá nielen fyzicky, ale aj v prenesenom význame. Asi štvrtina európskych Židov sa vydala do Ameriky. Väčšina z nich sa rozhodla pre Spojené štáty. V roku 1924, keď sa veľká imigrácia skončila, boli Spojené štáty krajinou s jednou z najväčších a najvýznamnejších židovských komunít na svete s centrom v New Yorku.

Židia prišli z rôznych krajín a priniesli so sebou rozličné zvyky a tradície. Tak, ako sa samotný New York vyznačuje nesmiernou diverzitou rôznych etníc a národností, tak ani židovské etnikum - jedno z mnohých v New Yorku, nie je homogénne: v priebehu storočí tu existovali židovské komunity rôzneho pôvodu: od prvých sefardov, ktorí prišli na územie dnešných Spojených štátov, cez aškenázskych Židov z Nemecka, Holandska, Českých zemí, Maďarska, až po Židov z Grécka a Turecka hovoriacich jazykom ladino, ktorí sa delili o domy v Lower East Side s Židmi hovoriacimi jidiš zo všetkých kútov východnej Európy.

Cieľom tejto diplomovej práce bola identifikácia jednotlivých vln židovských imigrantov, ktoré v priebehu približne jedného storočia transformovali tvár mesta New York, poukázanie na historickú návaznosť a vzájomné ovplyvňovanie jednotlivých skupín prisťahovalcov a ich život v novom prostredí. Analýzou imigračných skupín som chcela taktiež poukázať na fakt, že šlo o ďaleko rozmanitejšiu škálu židovských prisťahovalcov, než sa často uvádza pri rozdelení imigrácie v rokoch 1820 až 1920 na dve vlny, nemeckú a ruskú.

...